

Fenyőfa tápanyagok, táplálás

A növényápolással kapcsolatban, 10 alapvető kérdéskörre bonthatjuk a legfőbb tudnivalókat. Ha néhány általános szabályt betartunk, nem kell született kertésznek lennünk ahhoz, hogy a növények jól érezzük magukat nálunk. Még az első pillantásra egzotikusnak tűnő növények, mint pl. az orchideák is színpompásan virágoznak ablakunkban, ha ismerjük igényeiket és ennek megfelelően gondozzuk őket.

1. Gondozási hiba

Miért kell erről beszélnünk? A növények betegségének leggyakrabban a két fő gondozási hiba az oka: az elhanyagolás vagy a „túlgondozás”. Ne feledkezzünk meg növényeinkről, ne maradjon el a szükséges gondoskodás, de túlzásba se essünk! A túlöntözés, a túl gyakori elmozdítás, forgatás, a túl gyakori átültetés éppúgy betegség forrása lehet, mint ha ezek kimaradnak.

2. Elhelyezés, fényigény: napra vagy árnyékba?

Kerti és cserepes növényeink egyaránt igénylik a fényt, napsütést. A legtöbbjük napi több óra napsütésre vágyik, igaz nem a déli forró időszakban. Természetesen vannak, amelyek kevesebb fényrel is beérik, ezek az árnyéktűrő és -kedvelő növények, mint pl. a kerti borostyán. Kerti növényeink esetében a beszerzés előtt ismernünk kell a növény igényeit. Ha nem találunk kertünkben nekik megfelelő helyet, nem érdemes a növényt megvásárolni. Ha a fényigényes növény kevés napsütést kap, egy ideig „küzd” a fényért, megnyúlik, hogy elég fényhez jusson, idővel azonban elgyengül és satnyulni fog. A tűző napot nem kedvelő növény a déli direkt napsütés hatására megperzselődhet, virágai gyorsabban elnyílnak. A cserepes növényeket, ha időben észrevesszük, hogy nem megfelelő a helyük, könnyen áthelyezhetjük. A kiültetett növényeknél ez nehézkes és nem mindegyik tűri jól az átültetést.

3. Öntözés: mikor és mennyit?

Általában az egyenletes vízellátás a legkedvezőbb. Kövessük a „kevés többet használ” elvet. Soha ne öntözzük túl a növényeket, mert a vizes közeget csak a mocsári és vízi növények kedvelik. A pangó víz miatt könnyen károsodik a gyökérzet, rothadás indulhat a gyökereken. Általános szabály, csak akkor öntözzünk, ha az ültetőközeg felső rétege már kiszáradt és ne hagyjunk vizet a cserépalátétben. A túlöntözésnél jobban tűrik a növények az átmeneti szárazságot, a fonnyadt levél hamarabb regenerálódik, mint a rothadásnak indult gyökér. Ne hagyjuk teljesen kiszáradni az ültetőközeget, már megkéstünk az öltözéssel, ha a földlabda elválik az edénytől! Ha ez mégis megtörtént, állítsuk a cserepet vízzel telt edénybe, amíg földjük átnedvesedik.

Öntözéshez a legjobb az esővíz, használjunk szobahőmérsékletű vizet, így biztosan nem forrázzuk le a gyökereket.

Öntözzünk gyakrabban, ha tartósan meleg van vagy nagyon alacsony a levegő páratartalma.

Ha növényünk növekedési vagy virágzási időszakban van, ügyeljünk a kiegyensúlyozott víz-ellátásra, az átmeneti vízhiánytól is megtorpan a növekedés, virágzás.

Az edény anyaga is befolyásolja az öntözés gyakoriságát, a máztalan agyagcserép jól szellőzik, gyakrabban van szükség víz-utánpótlásra. Ha a növény kis edényben él, vagy gyökerei sűrűn benőtték a cserepet és kevés már a föld, szintén sűrűbben kell locsolnunk.

A növény levélzete is útmutatást ad: az apró vagy húsos levelű növényeknek kevesebb vízre van szükségük. A kaktuszokat, szukkulens növényeket, orchideákat szintén ritkábban öntözzük.

4. Páratartalom

Általános irányelv, hogy ha magas hőmérséklet, a páratartalom is magasabb legyen. Minél magasabb a környezet páratartalma, annál kevesebb vizet párologtatnak a növények. Ha alacsony a páratartalom, a növény rövid idő alatt is jelentős mennyiségű vizet párologtat el, a növényt gyakrabban kell locsolni. A barna levélcsúcs gyakran a száraz levegő jele.

Lakásban a rendszeres szellőztetés fontos, elősegíti a megfelelő páratartalom beállítását, de a növények igényei szerint egyéb módszerekkel is befolyásolhatjuk a páratartalmat.

Páraigényes, kényesebb növényeket állítsunk csoportba, ezáltal egyedi mikroklímát alakítunk ki. Emeli a környezet páratartalmát, ha a növények mellé vízzel teli tálkát helyezünk. Ne állítsuk közvetlenül a vízbe a növény cserepét. Ha nagyobb tálba, alátétbe teszünk vizet, tegyünk bele köveket és erre állítsuk a növény edényét. A víz ne érje el az edény alját. Ha a vizes tálka átmérője megegyezik a növény levélzetének átmérőjével, a teljes levélzetet éri a lassan párolgó víz jótékony hatása.

A növények környezetében kézi permetezővel tudunk párásítani, de ennek hatása rövid.

Lehetőleg délelőtti permetezzünk így vizet, hogy a délelőtti napsütésben, illetve a napközbeni fűtéssel száradjon meg a növény. Vigyázzunk azonban, mert a levélen megülő vízcsepp tűző napon perzselést okozhat a levélen.

5. Normand fenyő, ezüstfenyő, lucfenyő tápanyag-ellátás: Mikor és milyen tápanyagot kapjon a fenyőfa?

Az erőteljes, egészséges növekedéshez minden növénynek tápanyagokra van szüksége. Az ültető közegben található készletet a növények gyorsan elhasználják, ezért pótolnunk kell a tápanyagokat. A szabadföldi növények táplálásáról is gondoskodnunk kell, mivel kerti tevékenységeink során megszakad a természetes körforgás. A levágott fűvet, a lehullott lombot, a kikapált gyomokat összegyűjtjük, nem helyben bomlanak le, az elhordott tápanyag miatt hiány keletkezik.

A tápanyagokat a növények gyökéren és levélen keresztül képesek felvenni, a fő forrás a gyökéren keresztüli felvétel. Levélen keresztül általában kiegészítő táplálás történik, pl. hiánybetegségek esetén. A talajból történő tápanyagfelvételt több tényező is befolyásolja, mint hőmérséklet, fény, víz, talajnedvesség, talajszerkezet és talajkémhatás. A levélen keresztül történő tápanyagfelvételt befolyásolják a levél jellemzői, pl. szőrözöttsége, viaszbevonata, kora, a levegő hőmérséklete és páratartalma. A levélen keresztül történő táplálás hatása gyorsan megmutatkozik.

Néhány nagyon lassan növekvő, érzékeny növény csak ritkán igényli a tápanyag-utánpótlást, de a gyorsan, erőteljesen fejlődők rendszeresen, nagyobb mennyiségű pótlást kívánnak. A

túlzott, vagy nem megfelelő tápanyag-ellátás minden növény számára káros. Vannak úgynevezett sóérzékeny növények (pl. páfrányok, egyes pálmafélék), amelyek károsodással reagálnak, ha talajukban felesleges só halmozódik fel.

A tápanyagokat, azaz a makro- és mikroelemeket a növények különböző mennyiségben és arányban használják fel fejlődésükhöz. A makroelemek, a nitrogén (N), a foszfor (P) és a kálium (K) nagyobb mennyiségben szükségesek, mint a mikro- vagy más néven nyomelemek.

A mikroelemek kis mennyiségben, de nélkülözhetetlenek az egészséges fejlődéshez, erősítik a növény ellenálló képességét, szárazság- és fagytűrését, a virág- és terméskötődést, fokozzák a színintenzitást. Hiányuk a fejlődés lassulását, a virágzás elmaradását, aprólevelűséget, a télállóság csökkenését, satnya gyökérzetet okoznak.

Fontos, hogy a tápanyagok a növény számára könnyen felvehető formában legyenek. A mikroelemek többségét csak egy segédanyag, a kelátképző hatására tudja a növény hasznosítani.

A fő összetevők arányától függően nitrogén-, foszfor- vagy kálium túlsúlyos tápanyagról beszélünk, amelyekkel különböző növénycsoportok igényét elégíthetjük ki. Például a levelükkel díszítő növények magasabb nitrogéntartalmú tápot igényelnek, a virágzó növényeknek foszfor magasabb arányát kell biztosítani. A kaktuszoknak és szukkulenseknek nitrogénszegény összetételre van szükségük, mert a nitrogén-túladagolás a szöveteket fellazítja, ami a kaktusz pusztulásához vezethet. Az örökzöld növényeknek sok magnéziumra van szükségük, hogy lombozatuk színe a fajtára jellemző maradjon. A csüngő növények, mint pl. surfínia, lobélia és a citrusfélék kiemelt vas-utánpótlást igénylő növények, vas nélkül sárgulnak, nem fejlődnek.

Általánosságban igaz, hogy ha kevés a tápanyag, a növény gyengén fejlődik, virágzása csökken, a túlzott tápanyag-pótlás pedig a növény károsodását okozhatja.

A tápanyag utánpótlására szilárd és folyékony műtrágyákat vásárolhatunk.

A szilárd műtrágyák használata nehézkes, cserepes növényekhez csak feloldás után tudjuk használni. A kertben be kell kapálni, és csapadékhiányos időben nem hatásos.

Legkényelmesebb és legbiztonságosabb tápanyag-utánpótlás a tápoldatozás. A jó minőségű folyékony tápoldatok, mint a Vitaflóra termékcsalád, használata több előnnyel jár. A tápoldat kimérése egyszerű, az oldatot közvetlenül az öntözővízhez adjuk, amiben az azonnal tökéletesen elkeveredik. Az összes tápelem vízdoldott formában van, a növény rögtön felveszi és hasznosítja ezeket, a kezelés eredménye gyorsan, már 2-3 nap után látszik. Az öntözővízzel történő rendszeres kijuttatás a talajban egyenletes tápanyagszintet eredményez, a gyökér nem kényszerül a tápanyagok felkutatására, ezáltal egyenletesen fejlődik. A növények mindig megfelelő időben a kellő mennyiségű tápanyaghoz jutnak. Az egyenletes adagolással elkerülhető a lökésszerű, pillanatnyi tápelem túladagolás, a növényt nem éri stresszhatás.